

Tartalomjegyzék

- 1 Tobb file-ban dolgozas
- 2 String kivagas
- 3 Konyvtarak
- 4 Paratlan szamok
vector-al
- 5 Paros/paratlan szamok
vector-al
- 6 Numerikus integral
- 7 Altalanos numerikus
integral

Tobb file-ban dolgozas

3(4) fele file-unk lesz:

- main cpp file, amiben a main fuggveny van (ebbol csak 1 lehet programonkent/projectenkent)
- header file (.h kiterjesztesu), ebben lesznek a headerek (a fuggveny/osztaly deklaraciok)
- cpp file (.cpp kiterjesztes), ebben lesznek a hozza tartozo headerben deklaraltak definicioi

Egy header file pl igy nezne ki:

test.h:

```
#pragma once

int example(int, float);
```

A pragma once parancs azt biztositja, hogy a file a forditott kodban csak egyszer lesz behuzva. Regi megoldas meg erre az ifndef define hasznalata, de ezt manapsag mar csak nagyon regi kodban lehet latni. Joforman ugyanazt csinaljak. (Ezt include guard-nak hivjak.)

A cpp file-ban include-olni kell a .h file-jat. Lokalisan ugy tudunk include-olni, ha a <>-ek helyett "http://wiki.math.bme.hu"http://wiki.math.bme.hu-t hasznalunk. Ekkor az ugyanabban a mappaban levo file-okat latja.

test.cpp:

```
#include "test.h"

int example(int a, float b) {
    if(b > 0.5) {
        return a;
    }
    return -1 * a;
}
```

A main file-ba eleg csak a main fuggvenyt irni. De ne felejtsek el hogy ide kellene az include-ok amiket hasznalunk a main-ben.

main.cpp:

```
#include<iostream>
#include "test.h"
```

```
using namespace std;

int main(void) {
    int c = example(5, -2.5);
    cout << c << endl;
    return 0;
}
```

Akik g++-t használnak a fordításra, annyi dolguk van csak, hogy az összes cpp file-t beírják a fordításnál pl:

```
g++ main.cpp String.cpp
```

Akik IDE-t használnak (codeblocks/visual studio): csináljatok új projektet és ebbe hozzatok létre új file-okat. Az IDE ezután már megoldja a file-ok fordítását.

String kivágás

Készítsünk .h és .cpp file-okat a String osztálynak amit gyakran használtunk mostanában. Írjunk egy rövid main-t is (vagy használjuk az eredeti feladat main-jét). A végén 3 file-unk legyen: main.cpp, String.h, String.cpp.

Könyvtárak

Sok cpp könyvtár van. Most csak gyorsan nezzünk rá az std-re amit eddig is használtunk. Nezzünk meg egy tarolt (mint a láncolt lista volt):

<https://en.cppreference.com><http://wiki.math.bme.hu/w/cpp/container/vector>

Paratlan számok vector-al

Írjunk egy függvényt ami paraméterként egy `std::vector<int>`-et kap és visszaad egy új vektort, amiben csak a paratlan számok vannak benne a bemeneti vector-ból.

Paros/paratlan számok vector-al

Egészítsük ki a fentit, hogy adja vissza a paratlan számok vector-át is. (Próbáljuk megoldani pointerekkel.)

Numerikus integral

Írjunk függvényt ami tudja egyváltozós függvény integralját közelíteni. Ehhez használhatjuk a definíció szerinti függvény alatti téglalapos közelítést.

Mondjuk ha 0.1-es pontossággal dolgozunk, akkor pl kiszámolhatjuk a függvényértéket $f(2)$ -n és készíthetünk ezzel téglalapot, a következő sarkokkal: $(2, f(2))$, $(2.1, f(2))$, $(2.1, 0)$, $(2, 0)$. Ezt ha megcsináljuk az intervallumon 0.1-es (azaz a pontosságos lépesközzel) akkor ezek szummája jó közelítés lesz az integrálra.

A numerikus integral függvény paraméterei:

- A pontosság (float)
- A bal oldala az intervallumnak (float)
- A jobb oldala az intervallumnak (float)

A visszatérési érték legyen float. A függvény aminek az integralját akarjuk számolni legyen beleépítve az

integral számolás függvénybe. A következő feladatnál ezt javítjuk. Használhatunk pl négyzet függvényt a tesztelésre.

Általános numerikus integral

Lehet függvény paramétert is csinálni:

```
float integral(float (*f)(float), float from, float to, float precision) {
```

Igy az első paraméter egy függvény ami float-ot ad vissza és 1 float parametere van. Így néz ki pl egy ilyen függvény:

```
float func(float x) {  
    return x * x;  
}
```

Es így kene meghívni a fő függvényt:

```
float val = integral(func, -5, 5, 0.1);
```

Modosítsuk az integrálos feladatot, hogy be tudjuk neki adni a függvényt is amit integrálni akarunk.